

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی محلات شهری با شاخص های شهر اسلامی (مطالعه موردی : شهر شهریار)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

احمد پوراحمد - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران، تهران، ایران

ابراهیم فرهادی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران، تهران، ایران

موسی میرزایی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شهر به عنوان یک مجموعه به هم پیوسته از ساختارها، فعالیت ها و روابط شکل گرفته و در طول تاریخ تکوین یافته است تا پاسخگوی نیازهای ساکنین آن باشد. از این میان شهر اسلامی علاوه بر تامین نیازهای ساکنین، درصدد حفظ تعادل و همبستگی بین فعالیت ها و ساکنین آن است. برای ظهور شهر اسلامی مانند هر شهری، انطباق، همپوشانی سه فضای فکری، فضای عملی و فضای عینی (کالبدی)، به عنوان ارکان آن ضرورت دارد که اصلی ترین عنصر آن انسان است ظهور و نمایش اینهمبستگی در عرصه های کالبدی قابل مشاهده است چراکه جهان بینی افراد در درجه اول بر کالبد آن اثر می گذارد. ضرورت اینتحقیق بر دست یابی به اصول و شاخص های یک شهر اسلامی با تاکید بر شاخص های کالبدی شهر شهریار می باشد. روشتحقیق این پژوهش توصیفی- تحلیلی است. برای تحلیل انطباق پذیری محلات شهریار با شاخص های شهر اسلامی از پرسشنامه استفاده شد تا با استفاده از مدل وایکور (Vikor) به رتبه بندی بپردازیم. بر پایه یافته های تحقیق، محلات شهری شهریار از نظر انطباق با شاخص های شهر اسلامی، محلات امام زاده، کرشته، مخابرات، کمیته امداد، عباس آباد و ولیعصر به ترتیب در رتبه هایاول تا ششم قرارگرفته اند. به بیان دیگر، محلات قدیمی شهریار مانند امام زاده و کرشته به عنوان هسته های اولیه شهریار، در حفظ هویت سنتی خود موفق بوده اند ولی محلاتی مانند ولیعصر و عباس آباد و عباس آباد که در راستای مراکز تجاری و اداریبوده اند بیشترین فاصله از معیارهای شهر اسلامی داشته اند.

کلمات کلیدی:

انطباق پذیری، شهر اسلامی، محلات شهر شهریار، شاخص شهر اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002549>

